

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Pamprepio Diacono. 238.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Παμπρεπίω Διάκονω. σλθ.

Επειδή τὸ μὲν λόγους φιλοσοφείν
εἶδος, τὸ δὲ ἔργους δύσκολον. καὶ τὸ
μὲν πᾶσι ἀκόσως πέριπαι, τὸ δὲ πᾶσι ψυ-
χᾶς παιδεύει. Διὸ τὸ οὐθεὸς, τοῖς
πᾶσι τῆς ἱερωσύνης λειτουργίαν ἐπέμ-
ψεν βούλησιν ὅσων μαθεῖν ἠθέλησας.
Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱε-
ρουσαλήμ· ἐπειδὴ γὰρ οἱ Διὸς λόγων
φιλοσοφοῦντες ἔμνον ἐνοχλεῖσι τὸς
ἀκούοντας, ἀλλὰ καὶ δι' ὧν τὰ εἰρη-
πία οἱς λέγουσι παράτησι, καμαρδεῖ-
σθαι ἑαυτὸς ὠδυσσεύαζουσι. Διὸ
τὸ πᾶσι τῶν ἔργων ἀρετῶν τῆς
ἀπατεῖ, πᾶσι τῆς ψυχῆς τῶν ἀκρα-
τῶν ἀπομύθου. ὥστε ἱερόν ἐναὶ καὶ
τὸν ἱερωμῶν. Ἱεραῖσθαι γὰρ τὴν ἀνιέ-
ρον, ἔθελος.

Παλαδίω Διάκονω. σλθ.

Ἀνάκτησαι σαυτῶν, ὠ βέλπε, πᾶσι
καὶ πόλιν· ἔκαστος ἀφ' ἑαυτοῦ
ρεῖσαι, καὶ εἰς τὸ μὴ ὄν χρησασαν
ἦτον γὰρ ἂν ἰὺ ἴσως κελόν· ἀλλ' εἰς
κακοδοξίαν παραπίπτεισαι.

Λαμπητίω Ἐπισκόπῳ. σμ.

Οἶδα μὲν, ὠ ἀγνείας ἀνάκτορον,
ὅτι εἰκότως δυσχεραίνεις, Ζωσίμου τε
& Μαρτινιανῶν, Μάριανός τε & Εὐστα-
θίου, Ἱεραῖσθαι δοκῶντων, ἀνθρώπων
πᾶσι μὲν ἀρετῆ ἀφοσίτων τε & ἀδα-
των, πᾶσι δὲ κακῆς ἐπιπλάτων ἑαυ-
τὸς κατασκευασάντων ὁδὸν τε & χῶ-
ρον. ἀλλ' εὐ εὐδέναι ὀφείλεις, ὅτι ὕψω
μείζονος ἠξιώθησαι τιμῆς, ποσούτω &
μείζονα δώσουσι δίκην, ὅτι μηδὲ τῆ
εὐεργεσία βελτίως ἐγένοντο.

Τῷ αὐτῷ. σμα.

Αὐτὸς μὲν ἴσως πολλῶν λόγων τε &
καὶ νοσημάτων ἔχειν μενομιζεις ὠδυσ-
σειῶν, ἐγὼ δὲ οἶδα σαφῶς, ὅτι εὐδέν

Pamprepio Diacono. 238.

Quandoquidem sermonibus philoso-
phari facile est, operibus autem arduum,
atque illud quidem aures oblectat, hoc autē
animos erudit, ob eā causam Deus ad eos
qui sacerdotij munere redimti sunt, id,
quod tibi explanari cupis, clamat, Sacer-
dotes loquimini ad cor Hierusalē. Quo-
niam enim qui verbis duntaxat docent, nō
modō molestiam auditoribus exhibēt, sed
etiam irridendos ac fugillandos se propi-
nant, idcirco actionum virtutem, quæ ad
auditorum animos penetrat, ab ipsis requi-
rit. Quamobrem sacrosanctum esse oportet
eum qui consecratus est. Neque enim
prophanum sacris operari fas est.

Palladio Diacono. 239.

Existimationem tuam, vir optime, cura
ut recuperes, non illam quidem morbo af-
fectam & corruptam, atque in nihilum red-
dactam (leuitus enim ad malum fortassis
esset) verū in errorē & hæresim cōuersam.

Lampetio Episcopo. 240.

Non quidem me fugit, ὁ castitatis de-
lubrum, merito te hoc nomine discrucia-
ri, quod Zosimus & Martinianus, Maro-
que item & Eustathius, qui Sacerdotum
speciem præferunt, seipsos omni virtuti
inaccessam & inuiam, omni autem vitio
planam ac facilem viam sedemque reddi-
derint. Verum illud tibi exploratum esse
debet, quod quo maiores honores conse-
cuti sunt, eo quoque grauioribus suppliciis
afficientur, ut qui ne beneficio quidem
meliores effecti sint.

Eidem. 241.

Tu quidem fortasse me multorum ser-
monum ac sensorum apparatus habere
arbitraris. At ego illud probē scio, me nihil

Sf iij